31966R0136

3025/66 *EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS* 30.9.1966.

PADOMES REGULA Nr. 136/66/EEK
(1966. gada 22. septembris)
par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 42. un 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

tā kā stāvokli Kopienas augu vai jūras izcelsmes eļļu un tauku tirgū raksturo liels pieprasījums un zems kopējais ražošanas apjoms; tā kā dalībvalstis tāpēc lielā mērā ir atkarīgas no pasaules tirgus piegādēm; tā kā šis stāvoklis kopumā attaisno dažādu importa ierobežojumu atcelšanu un to aizstāšanu (izņemot attiecībā uz dažiem olīveļļas produktiem) ar Kopējo muitas tarifu, kas atvieglo piegādes rūpniecības nozarēm, ļaujot ievest izejvielas bez Kopienas muitas nodokļiem, savukārt nodokļi gatavajai produkcijai aizsargā šīs rūpniecības nozares un nodrošina piegādes patērētājiem par saprātīgām cenām;

tā kā importa ierobežojumu atcelšana tomēr atstātu Kopienas eļļas augu sēklu, eļļas augu augļu un to eļļas tirgu bez aizsardzības pret traucējumiem, ko varētu radīt vai nu dažu preču imports no trešām valstīm, vai arī trešo valstu rīcības rezultātā radītas atšķirības starp to produktu cenu, ko iegūst no eļļas augu sēklām un eļļas augu augļiem, un šo sēklu un augļu cenu; tā kā šie traucējumi būtiski kaitē ražotāju un pārstrādes nozaru interesēm; tā kā tālab būtu jāparedz attiecīgi pasākumi, lai labotu šo stāvokli, ņemot vērā starptautiskās saistības;

tā kā sakarā ar stāvokli pasaules tirgū daži Kopienas lauksaimnieciskās un rūpnieciskās ražošanas sektori izjustu negatīvu ietekmi, ja importa ierobežojumu atcelšanu nelīdzsvaros ar citiem pasākumiem; tā kā olīveļļas patēriņš varētu samazināties, ja ievērojami samazināsies konkurējošo eļļu cena; tā kā turklāt citas eļļas un eļļas augu sēklas tieši konkurē ar eļļām un eļļas augu sēklām, ko no trešām valstīm ieved ar samazinātu muitas nodokli vai bez muitas nodokļa;

tā kā dažos Kopienas reģionos olīvu audzēšanai un olīveļļas ražošanai ir īpaša ekonomiska nozīme, jo lielai iedzīvotāju daļai bieži vien tas ir galvenais ienākuma avots; tā kā olīveļļa ir galvenais eļļas un tauku avots plašām patērētāju kategorijām; tā kā eļļas augu sēklu un jo īpaši rapšu, ripšu un saulespuķu sēklu audzēšana veicina lauku saimniecību dzīvotspēju, ļaujot uzlabot tehnisko un finansiālo līdzsvaru; tā kā tālab šīs darbības ir jāatbalsta, veicot atbilstīgus pasākumus;

tā kā tālab Kopienas minēto produktu tirdzniecībai ir jānodrošina taisnīgs ienākums ražotājiem, un attiecībā uz olīveļļu tā līmeni var noteikt ar ražošanas mērķa cenu, un attiecībā uz eļļas augu sēklām, ar mērķa cenu; tā kā minēto cenu un patērētājam pieņemamo cenu starpība ir subsīdija, kas būtu jāpiešķir, lai sasniegtu vēlamo mērķi;

tā kā patērētāju izvēles dēļ olīveļļu ir iespējams pārdot par augstāku cenu nekā citus, līdzīgus produktus; tā kā, ņemot vērā konkurējošu produktu cenas, tālab ir iespējams noteikt tirgus mērķa cenu, kas kā ieņēmumi no pārdošanas parasti ražotājam nodrošinās lielu nepieciešamā ienākuma daļu;

tā kā olīveļļas tirgus mērķa cena nevar izpildīt savu uzdevumu, ja vien faktiski dominējošā cena tirgū nav iespējami tuva tirgus cenai; tā kā tāpēc ražotājās dalībvalstīs un uz Kopienas robežas būtu jāparedz stabilizācijas pasākumi;

([1]) OV 119, 3.7.1965., 2040./65. lpp.

tā kā vēlamo stabilitāti Kopienā var panākt, dodot iespēju ražošanas rajonos piedāvāt olīveļļu kompetentām dalībvalstu iestādēm; tā kā ražošanas un patēriņa ģeogrāfiskās koncentrācijas dēļ intervences iestāžu maksātā intervences cena par eļļu var būt vienāda visos intervences centros; tā kā turklāt, lai nodrošinātu pastāvīgu līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu un neitralizētu ražošanas svārstību sekas, būtu jāparedz iespēja dot uzdevumu intervences iestādēm veidot izlīdzinošos krājumus;

tā kā, lai stabilizētu Kopienas tirgu vēlamajā līmenī, jo īpaši nodrošinot to, ka pasaules tirgus cenu svārstības neietekmē cenas Kopienā, būtu jāparedz importa maksājums, kas atbilst no tirgus mērķa cenas atvasinātās sliekšņa cenas un pasaules tirgū dominējošo cenu starpībai; tā kā, lai aizsardzība būtu pilnīga un saskaņota, eļļas raušiem un pārējiem atlikumiem, kas rodas olīveļļas ekstrakcijas rezultātā, un no olīvām eļļas ražošanai, ir jāpiemēro sistēma ar vienādu ietekmi;

tā kā, ja olīveļļu izmanto zivju un dārzeņu konservu ražošanai, maksājumu var atcelt vai piešķirt kompensāciju, lai ražotāji varētu konkurēt ar līdzīgiem produktiem, ko ražo, izmantojot par pasaules tirgus cenām iegādātu eļļu;

tā kā olīveļļas piegādes patērētājam varētu tikt apdraudētas, ja pasaules cenu un Kopienas cenu attiecība ievērojami palielinātu olīveļļas eksportu; tā kā šā produkta imports vai eksports noteiktos apstākļos turklāt varētu traucēt tirgu; tā kā tālab būtu jāparedz šāda stāvokļa risinājums;

tā kā, ciktāl tas attiecas uz eļļas augu sēklām, no apdraudējuma, ko, neraugoties uz ierosināto subsīdiju sistēmu, var izraisīt nestabilais stāvoklis tirgū, lauksaimniekus var aizsargāt ar intervences mehānismu, kas ietver kompetentām iestādēm piedāvāto daudzumu iepirkšanu par intervences cenām, kas būtu jānosaka, ņemot vērā cenas veidošanās dabiskos nosacījumus, jo ražošanas rajoni ir plaši, bet pārstrādes centri tikai daži;

tā kā ir jāsastāda to sēklu saraksts, uz kurām attiecas iepriekšminētā sistēma, iekļaujot pašlaik visvairāk audzētās sugas; tā kā būtu jāparedz iespēja attiecināt šo sistēmu uz citām sēklām, ja pieredze liecina, kas tas ir vajadzīgs;

tā kā vīnogu kauliņu eļļas ražošanas veicināšanas pasākumu atcelšana dažās dalībvalstīs prasa pieņemt īpašus pasākumus, lai attiecīgā nozare varētu pielāgoties jaunajiem tirgus apstākļiem;

tā kā eļļas un tauku tirgus kopīgās organizācijas noteikumu saskaņotība mazinātos, ja to ietekmi apvienotu ar Līgumam neatbilstīgu subsīdiju ietekmi; tā kā, līdz tam laikam, kamēr stājas spēkā linu kopējā lauksaimniecības politika, jāizdara izņēmums attiecībā uz eļļas ekstrakcijai paredzēto linsēklu audzēšanas subsīdijām;

tā kā eļļas un tauku tirgus kopīgo organizācijā vienlaikus būtu pienācīgi jāņem vērā mērķi, kas noteikti Līguma 39. un 110. pantā;

tā kā, lai atvieglotu piedāvāto pasākumu īstenošanu, būtu jāparedz procedūra ciešas sadarbības izveidošanai Pārvaldības komitejā starp dalībvalstīm un Komisiju,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Izveido eļļas augu sēklu, eļļas augu augļu, augu eļļas un tauku un zivju vai jūras zīdītāju eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju.

2. Šī regula attiecas uz šādiem produktiem

	Kopīgā muitas tarifa pozīcijas Nr.	Preču apraksts
a)	12.01	Veselas vai sašķeltas eļļas augu sēklas un eļļas augu augļi
b)	12.02	Eļļas augu sēklu vai eļļas augu augļu milti vai rupja maluma milti, kas nav attaukoti (izņemot sinepju miltus)
	15.04.	Rafinēti vai nerafinēti zivju un jūras zīdītāju tauki un eļļas
	ex 15.07	Negaistošas augu eļļas, šķidras vai cietas, neapstrādātās, rafinētās vai attīrītās, izņemot olīveļļu
	15.12	Dzīvnieku vai augu eļļas un tauki, pilnīgi vai daļēji hidrogenēti, stabilizēti vai cietināti, izmantojot kādu citu procesu, rafinēti vai nerafinēti, bet tālāk neapstrādāti
	15.13	Margarīns, tauku imitācija un citi apstrādāti pārtikas tauki

	Kopīgā muitas tarifa pozīcijas Nr.	Preču apraksts
	ex 15.17	Taukus saturošu vielu un dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atlikumi, izņemot tos, kas satur eļļu ar olīveļļas īpašībām
	ex 23.04	Augu eļļas ekstrakcijā iegūti eļļas rauši un citi atlikumi (izņemot drabiņas), izņemot olīveļļas ekstrakcijā iegūtus eļļas raušus un citus atlikumus
c)	ex 15.07	Olīveļļa, neapstrādāta, rafinēta vai attīrīta
d)	ex 07.01 N	Olīvas, svaigas vai atdzesētas
	ex 07.02	Sasaldējot konservētas olīvas (sagatavotas vai nesagatavotas)
	ex 07.03 A	Olīvas, konservētas sālsūdenī, ūdenī, kas satur sēra dioksīdu vai citos konservējošos šķīdumos, bet nav īpaši sagatavotas tūlītējam patēriņam
	ex 07.04 B	Žāvētas, atūdeņotas vai tvaicētas olīvas, veselas, sagrieztas, sadalītas šķēlītēs, sašķeltas vai saberztas pulverī, bet tālāk neapstrādātas
e)	ex 15.17	Taukus saturošu vielu un dzīvnieku vai augu vasku apstrādes atlikumi, kas satur eļļu ar olīveļļas īpašībām
	ex 23.04	Ekstrahējot olīveļļu, iegūtie eļļas rauši un citi atlikumi

I SADAĻA

Tirdzniecība

2. pants

1. Kopējo muitas tarifu piemēro 1. panta 2. punkta a), b) un d) apakšpunktos uzskaitītajiem produktiem.

2. Maksājumu sistēmu piemēro no trešām valstīm ievestiem produktiem, kas uzskaitīti 1. panta 2. punkta c) un e) apakšpunktos un kas minēti 15. panta 1. punktā.

3. pants

1. Ņemot vērā 2. panta noteikumus, Kopienas iekšējā tirdzniecībā turpmāk minētais ir nesavienojams ar šo regulu:

— jebkura muitas nodokļa vai maksājuma, kam ir līdzvērtīga ietekme, uzlikšana,

— jebkura kvantitatīva ierobežojuma vai pasākuma, kam ir līdzvērtīga ietekme, piemērošana,

— atsauce uz Līguma 44. pantu.

2. Tirdzniecībā ar trešām valstīm turpmāk minētais ir nesavienojams ar šīs regulas noteikumiem:

— jebkuras muitas nodokļa vai maksājuma, kam ir līdzvērtīga ietekme un ko neparedz šī regula, uzlikšana,

— jebkura kvantitatīva ierobežojuma vai pasākuma, kam ir līdzvērtīga ietekme, piemērošana, izņemot gadījumus, kad Padome pēc Komisijas priekšlikuma nolemj izdarīt atkāpi saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību.

3. Šīs regulas 17. pantā paredzēto importa vai eksporta licenču izsniegšana tikai konkrētai personu kategorijai, kam ir tiesības tās saņemt, ir viens no pasākumiem, kura ietekmi uzskata par līdzvērtīgu kvantitatīvam ierobežojumam.

4. Kopienas iekšējā tirdzniecība ar 1. panta 2. punktā minētajām precēm ir nesavienojama ar šīs regulas noteikumiem, ja to ražošanā izmanto produktus, kas neatrodas brīvā apgrozībā.

5. Kamēr nav saskaņota dalībvalstu pieņemtā kārtība, kas regulē muitas nodokļu, maksājumu vai iekasējumu, reeksportējot uz trešām valstīm, atmaksu vai atcelšanu un, neierobežojot saistībā ar šo saskaņošanu pieņemtos noteikumus, Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma veic vajadzīgos pasākumus, lai novērstu traucējumus olīveļļas tirgū, ko rada atšķirības dalībvalstu pieņemtajā kārtībā.

6. Ja 1. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktos uzskaitītos produktus importē no trešām valstīm daudzumā un saskaņā ar nosacījumiem, kas var lielā mērā ierobežot vai apdraudēt 1. panta 2. punktā minēto produktu ražotāju intereses, par ievestajām precēm var iekasēt kompensācijas summu.

Kompensācijas summu var iekasēt arī par 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu importu, ja viena vai vairākas trešās valstis šiem produktiem ir piešķīrušas tiešas vai netiešas subsīdijas vai piemaksas, vai arī ir veikti līdzvērtīgi pasākumi, kā rezultātā šo produktu faktiskais piedāvājums neatbilst cenām, kas dominētu šo pasākumu vai prakses neesamības gadījumā, un ja šāds stāvoklis ievērojami ierobežo vai draud ierobežot 1. panta 2. punktā uzskaitīto produktu ražošanu Kopienā.

Ieviešot kompensācijas summas, jārespektē starptautiskās saistības, ko uzņēmušās dalībvalstis un Kopiena. Summas nosaka saskaņā ar noteikumiem, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību.

II SADAĻA

Oliveļļa

4. pants

Līdz katra gada 1. oktobrim Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību nosaka oliveļļai vienotu ražošanas mērķa cenu, vienotu tirgus mērķa cenu, vienotu intervences cenu un vienotu sliekšņa cenu Kopienā.

Ņemot vērā 9. pantu, šīs cenas ir spēkā visu nākamo tirdzniecības gadu. Tirdzniecības gads sākas 1. novembrī un beidzas 31. oktobrī.

Šīs cenas attiecas uz eļļas standarta kvalitāti, kas atbilst vienai no 35. pantā minētā pielikuma definīcijām. Padome nosaka šo standarta kvalitāti saskaņā ar pirmajā punktā minēto kārtību.

Cenas nosaka vairumtirdzniecības stadijā, neiekļaujot nodokļus.

5. pants

Ražošanas mērķa cenas līmeni nosaka tā, lai tas ir taisnīgs attiecībā uz ražotājiem, ņemot vērā vajadzību saglabāt ražošanu Kopienā attiecīgajā līmenī.

6. pants

Tirgus mērķa cenas līmeni nosaka tā, lai ļautu veikt normālu saražotās oliveļļas tirdzniecību, ņemot vērā konkurējošo produktu cenas un jo īpaši šo cenu iespējamo attīstību tirdzniecības gada laikā un 9. pantā minētos ikmēneša oliveļļas cenu paaugstinājumus.

7. pants

Intervences cena, kas garantē to, ka ražotāji varēs pārdot savus ražojumus par cenu, kas, ņemot vērā tirgus svārstības, ir iespējami tuvāka tirgus mērķa cenai, ir vienāda ar tirgus mērķa cenu, no kuras atņemta pietiekami liela summa, ņemot vērā šīs svārstības un oliveļļas transportēšanu no ražošanas vietas līdz patēriņa vietai.

8. pants

Sliekšņa cenu nosaka tā, lai 13. panta 2. punktā minētā importētā produkta pārdošanas cena robežas šķērsošanas punktā būtu vienāda ar tirgus mērķa cenu.

9. pants

Lai varētu regulēt pārdošanu, no 1. janvāra desmit mēnešus, katru mēnesi par vienādu summu, paaugstina tirgus mērķa cenu, intervences cenu un sliekšņa cenu.

Ikmēneša cenas paaugstinājumus, kas katru mēnesi ir vienādi, katru gadu nosaka Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību, ņemot vērā vidējās glabāšanas izmaksas un procentus Kopienā.

10. pants

1. Ja ražošanas mērķa cena ir augstāka par tirdzniecības gada sākumā dominējošo tirgus mērķa cenu, oliveļļas, ko Kopienā ekstrahē no Kopienā ievāktām olīvām, ražotājiem piešķir subsīdiju, kas vienāda ar šo cenu starpību. Subsīdiju piešķir tikai par to eļļu, kam vēl nav bijuši piemēroti šā punkta noteikumi.

2. Šā panta 1. punktā paredzētās subsīdijas piešķiršanas principus Padome nosaka pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību. Rīkojoties saskaņā ar to pašu kārtību, Padome paredz pasākumus, lai nodrošinātu to, ka oliveļļas ražotāji saņem šo subsīdiju tikai par eļļu, kas atbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

11. pants

1. Saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz atbilstīgi 5. punkta noteikumiem, katrā ražotājā dalībvalstī intervences iestāde iepērk Kopienas izcelsmes olīveļļu, ko tai piedāvā ražošanas rajonu intervences centros. Intervences iestāde pērk tikai un vienīgi par intervences cenu.

Ja tomēr intervences iestādei piedāvātās eļļas apraksts vai kvalitāte neatbilst tam, par ko tika noteikta intervences cena, iepirkšanas cenu pielāgo, palielinot vai samazinot cenu saskaņā ar shēmu.

Ja turklāt, pēc intervences iestādes pieprasījuma eļļu piegādā vietā, kas nav pārdevēja, izsakot piedāvājumu, norādītais centrs, pie samaksas ņem vērā attiecīgās izmaiņas pārdevēja transporta izdevumos.

2. Lai tirdzniecības gada laikā stabilizētu tirgu, intervences iestādes var slēgt glabājuma līgumus par Kopienas olīveļļu, ievērojot noteikumus, ko Padome pieņēmusi pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto kārtību.

3. Intervences iestādes iepirkto olīveļļu nepārdod Kopienas tirgū saskaņā ar noteikumiem, kas varētu kavēt cenu veidošanos tirgus mērķa cenas līmenī.

4. Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma nosaka galvenos intervences centrus un paredz kritērijus, ko piemēro, nosakot citus centrus; tos nosaka saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību pēc konsultācijām ar attiecīgajām dalībvalstīm.

5. Saskaņā ar 38. pantā noteikto kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz šā panta piemērošanu un jo īpai, attiecībā uz to sūtījumu kvalitāti un lielumu, ko piedāvā saskaņā ar 1. punktu.

12. pants

Lai mazinātu ražas svārstību ietekmi uz piedāvājuma un pieprasījuma līdzsvaru un tādējādi stabilizētu patēriņa cenas, Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2 punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma var pieprasīt intervences iestādēm veidot izlīdzinošos olīveļļas krājumus. Saskaņā ar to pašu kārtību, paredz nosacījumus, kas regulē izlīdzinošo krājumu veidošanu, pārvaldību un izmantošanu.

13. pants

1. Ja sliekšņa cena ir augstāka par *CIF* cenu, no trešām valstīm ievesto nerafinēto olīveļļu uzliek maksājumu, kas vienāds ar šo cenu starpību.

2. *CIF* cenu, ko aprēķina Kopienas robežas šķērsošanas punktā, nosaka, pamatojoties uz vislabvēlīgākajām pirkšanas iespējām pasaules tirgū.

Padome nosaka robežas šķērsošanas punktu pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto kārtību, ņemot vērā to, cik šis pu Nosakot vislabvēlīgākās pirkšanas iespējas, ņem vērā tikai tos piedāvājumus nkts ir reprezentatīvs attiecībā uz importu.

, kas atbilst tirgu reprezentējošo daudzumu faktiskajām pirkšanas iespējām.

Cenas pielāgo, ņemot vērā visas atkāpes no apraksta vai kvalitātes, par ko bija noteikta sliekšņa cena.

3. Ja brīva kotācija pasaules tirgū nav faktors, kas nosaka piedāvājuma cenu, un ja šī cena ir zemāka par pasaules tirgus cenām, tikai un vienīgi šīm importētajām precēm uz piedāvājuma cenas pamata noteikto cenu aizstāj ar *CIF* cenu.

4. Maksājumu nosaka Komisija. Nosaka *CIF* cenu un 3. punktā minēto cenu noteikšanas kritērijus un saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai.

14. pants

1. No trešām valstīm ievestajai rafinētajai olīveļļai uzliek maksājumu. Šo maksājumu veido mainīgais komponents, kas atbilst maksājumam, ko piemēro minētās eļļas ražošanai vajadzīgajai olīveļļai (ko var noteikt kā standarta likmi), un fiksētais komponents, lai aizsargātu pārstrādes nozari.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai Padome pieņem pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību.

15. pants

1. No trešām valstīm ievestajām olīvām, ko ierindo apakšpozīcijā Nr. 07.01 N un 07.03 A (izņemot tās, kas nav paredzētas eļļas ražošanai) papildus Kopējam muitas tarifam uzliek maksājumu, ko atvasina no olīveļļai piemērojamā maksājuma saskaņā ar 13. pantu, pamatojoties uz eļļas saturu ievestajā produktā. Maksājumu samazina par summu, ko iegūst, piemērojot maksājumu ievestā produkta cenai. Šo summu var noteikt kā standarta likmi.

2. No trešām valstīm ievestajiem 1. panta 2. punkta e) apakšpunktā minētajiem produktiem uzliek maksājumu, ko atvasina no olīveļļai piemērojamā maksājuma, pamatojoties uz eļļas saturu.

Tomēr maksājumu iekasē tad, ja ievēro *GATT* saistības.

3. Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai un jo īpaši, attiecībā uz eļļas satura noteikšanu, ko var noteikt kā standarta likmi.

16. pants

Ievestajām precēm piemēro maksājumu, kas ir spēkā importēšanas dienā.

17. pants

1. Ievedot no trešām valstīm 1. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktos minētos produktus, jāiesniedz importa licence. Eksportējot olīveļļu uz trešām valstīm, jāiesniedz eksporta licence.

Šīs licences izsniedz, pamatojoties uz attiecīgās personas iesniegumu atbilstīgi noteikumiem, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma pieņem saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību. Šie noteikumi var paredzēt depozīta iemaksu.

2. Importa un eksporta licences ir spēkā no izsniegšanas dienas līdz trešā mēneša beigām, skaitot no mēneša kas seko izsniegšanas mēnesim.

3. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā izklāstīto kārtību.

18. pants

1. Eksportējot olīveļļu uz trešām valstīm:

— Kopienas cenu un pasaules tirgus cenu starpību var kompensēt, ja pirmā ir augstāka par otro,

— ja pasaules tirgus cenas ir augstākas par tirgus cenām, var uzlikt maksājumu, kas nepārsniedz šo cenu starpību.

2. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai Padome pieņem pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību.

19. pants

Zivju un dārzeņu konservu ražošanā izmantotai olīveļļai piemēro ražošanas kompensāciju sistēmu vai arī pilnu vai daļēju atbrīvojumu no ievedmuitas maksājuma.

Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai Padome pieņem pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību.

20. pants

1. Ja olīveļļas tirgus Kopienā ir traucēts vai to apdraud nopietni traucējumi sakarā ar:

— 1. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktos minēto produktu importu no trešām valstīm un jo īpaši, ja intervences iestādēm ir vajadzējis iepirkt ievērojamus olīveļļas daudzumus atbilstīgi 11. panta 1. punktam, vai

— olīveļļas eksportu uz trešām valstīm, jo īpaši, ja olīveļļas tirgus cena varētu ievērojami pārsniegt vai draud pārsniegt tirgus mērķa cenu, vai ja ir nolemts pārdot izlīdzinošos krājumus,

var piemērot attiecīgus pasākumus līdz šo traucējumu vai traucējumu draudu beigām.

2. Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma nosaka piemērojamo pasākumu raksturu un pieņem noteikumus šā panta piemērošanai.

III SADAĻA

Citas Kopienā ražotas augu eļļas un eļļas augu sēklas

21. pants

Eļļas augu sēklas, kam piemēro 22. līdz 29. panta noteikumus, ir:

— rapšu un ripšu sēklas,

— saulespuķu sēklas.

Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma var nolemt attiecināt šos noteikumus uz citām eļļas augu sēklām.

22. pants

1. Lai lauksaimnieki varētu plānot savu ražošanu, savlaicīgi katru gadu un pirmo reizi 1966. gadā Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto kārtību pēc Komisijas priekšlikuma nosaka vienotu mērķa cenu katrai eļļas augu sēklu sugai Kopienā un intervences centram aprēķināto pamata intervences cenu, ko nosaka saskaņā ar tādu pašu kārtību.

Ņemot vērā 25. pantu, šīs cenas ir spēkā visu tirdzniecības gadu, sākot no nākamā kalendāra gada. Tās attiecas uz standarta kvalitāti, un tās nosaka vairumtirdzniecības stadijā, neiekļaujot nodokļus.

Padomei saskaņā ar pirmajā daļā minēto kārtību jānosaka datumi, kuros sākas un beidzas kārtējais tirdzniecības gads, datums, līdz kuram jānosaka mērķa cenas, pamata intervences cenas un katras sugas sēklu standarta kvalitāte.

2. Līdz kārtējā tirdzniecības gada sākumam Padome saskaņā ar 1. punktā minēto kārtību savlaicīgi nosaka galvenos intervences centrus un nosaka atvasinātās intervences cenas šajos centros.

Rīkojoties saskaņā ar minēto kārtību, Padome nosaka citu centru un citu atvasināto intervences cenu noteikšanas kritērijus. Šos centrus un šīs cenas nosaka saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību pēc konsultācijām ar attiecīgajām dalībvalstīm.

23. pants

Mērķa cenu līmeni nosaka tā, lai tas ir godīgs attiecībā uz ražotājiem, ņemot vērā vajadzību saglabāt ražošanu Kopienā attiecīgā līmenī.

24. pants

Atvasinātā intervences cena, kas garantē to, ka ražotāji varēs pārdot savus ražojumus par cenu, kas, ņemot vērā tirgus svārstības, ir iespējami tuva mērķa cenai, ir vienāda ar mērķa cenu, no kuras atņemta pietiekami liela summa, ierēķinot minētās svārstības.

Atvasinātās intervences cenas nosaka līmenī, kas ļauj sēklām brīvu apriti Kopienā atbilstīgi cenu veidošanās dabīgajiem nosacījumiem un saskaņā ar tirgus vajadzībām.

25. pants

Lai varētu regulēt pārdošanu, sākot no kārtējā tirdzniecības gada trešā mēneša vismaz piecus mēnešus katru mēnesi par vienādu summu paaugstina mērķa cenu un intervences cenu.

Ikmēneša cenas paaugstinājumus, kas visiem mēnešiem ir vienādi, katru gadu nosaka Padome pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību, ņemot vērā vidējās glabāšanas izmaksas un procentus Kopienā.

26. pants

1. Saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz atbilstīgi 2. un 3. punkta noteikumiem, katrā ražotājā dalībvalstī intervences iestāde iepērk Kopienas izcelsmes sēklas, ko tai piedāvā intervences centros. Intervences iestāde iepērk tikai un vienīgi par intervences cenu.

Ja tomēr intervences iestādei piedāvāto sēklu kvalitāte neatbilst tam, par ko noteikta intervences cena, iepirkšanas cenu pielāgo, palielinot vai samazinot cenu saskaņā ar shēmu.

Ja turklāt pēc intervences iestādes pieprasījuma sēklas piegādā vietā, kas nav pārdevēja, izsakot piedāvājumu, norādītais centrs, pie samaksas ņem vērā pārdevēja transporta izdevumu attiecīgās izmaiņas.

2. Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma izklāsta:

a) nosacījumus, ar kādiem notiek intervence tirdzniecības gada pēdējos divos mēnešos;

b) principus, kas regulē intervences iestāžu iepirkto sēklu realizāciju.

3. Saskaņā ar 38. pantā noteikto kārtību pieņem sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz šā panta piemērošanu un jo īpai, attiecībā uz piedāvāto sūtījumu kvalitāti un lielumu.

27. pants

1. Ja mērķa cena, kas ir spēkā kādai sēklu sugai, ir lielāka par šo sēklu pasaules tirgus cenu, kas noteikta saskaņā ar 29. panta noteikumiem, attiecībā uz Kopienā ievāktām un pārstrādātām sugu sēklām piešķir subsīdiju. Paredzot izņēmumus, kas noteikti atbilstīgi 3. punktam, subsīdija ir vienāda ar šo cenu starpību.

2. Ja tiesības uz 1. punktā paredzēto subsīdiju iegūst tirdzniecības gada pirmo divu mēnešu laikā, var piešķirt turpmāku pabalstu par agri uzsāktu tirdzniecību.

3. Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas piedāvātā priekšlikuma izklāsta:

a) principus, kas regulē 1. punktā paredzētās subsīdijas piešķiršanu;

b) principus, kas regulē subsīdijas summas noteikšanu neparastos apstākļos;

c) noteikumus, lai pārbaudītu tiesības uz subsīdiju; tie var attiekties uz Kopienas izcelsmes sēklām un no trešām valstīm importētām sēklām; attiecībā uz no trešām valstīm importētām sēklām var paredzēt noteikumus par importa licenču sistēmu un depozītu;

d) nosacījumus, ar kādiem var atļaut subsīdijas summas iepriekšēju noteikšanu;

e) 2. punkta piemērošanas noteikumus.

4. Komisija nosaka subsīdijas summu.

5. Sīki izstrādātus noteikumus šā panta piemērošanai pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

28. pants

1. Par Kopienā ievāktu eļļas augu sēklu eksportu uz trešām valstīm var piešķirt kompensāciju. Šīs kompensācijas summa nedrīkst pārsniegt Kopienas un pasaules tirgus cenu starpību, ja pirmā ir lielāka par otro.

2. Šā panta 1. punktā minētās kompensācijas noteikšanas noteikumus un vajadzības gadījumā – iepriekšējas noteikšanas noteikumus Padome pieņem pēc Komisijas priekšlikuma saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību.

29. pants

Pasaules tirgus cenu Kopienas robežas šķērsošanas punktā nosaka, pamatojoties uz vislabvēlīgākajām pirkšanas iespējām, vajadzības gadījumā cenas pielāgo, ņemot vērā konkurējošo produktu cenas. Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma nosaka minētās noteikšanas kritērijus un konkretizē robežas šķērsošanas punktu, ko nosaka katrai sēklu sugai.

30. pants

Piecus gadus, sākot no dienas, kad dalībvalsts atceļ pieņemto kārtību, kas palielina augu eļļas, kas nav olīveļļa, cenas, katra dalībvalsts var piešķirt subsīdijas par eļļas ekstrakciju no Kopienā ievākto vīnogu kauliņiem.

31. pants

Kamēr nav stājusies spēkā linu kopējā lauksaimniecības politika, dalībvalstis var piešķirt subsīdijas par linsēklu audzēšanu eļļas ekstrakcijai.

32. pants

30. un 31. pantā paredzētās subsīdijas var piešķirt tikai par produktiem, kam attiecīgā dalībvalsts piemēro tiešu vai netiešu cenu atbalstu tirdzniecības gadā pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

Subsīdijas jāpiešķir, sākot no pirmā tirdzniecības gada, kad piemēro šo regulu, un tikai tiktāl, cik nepieciešams, lai uzturētu minēto cenu atbalstu.

Dalībvalstis sniedz Komisijai visu informāciju par šo subsīdiju ieviešanu, aprēķināšanu un piešķiršanu pirms tās stājas spēkā.

IV SADAĻA

Vispārīgi noteikumi

33. pants

Izņemot gadījumus, kad šajā regulā ir noteikts citādi, Līguma 92., 93. un 94. pantu piemēro 1. pantā uzskaitīto produktu ražošanai un tirdzniecībai.

34. pants

Dalībvalstu pasākumi, ko tās veic, lai paaugstinātu citu augu eļļu cenu attiecībā pret olīveļļas cenu, nodrošinot šajās valstīs ražotas olīveļļas noietu, ir nesavienojami ar šīs regulas piemērošanu 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētajiem produktiem.

35. pants

Neierobežojot normatīvo aktu saskaņošanu, kas attiecas uz pārtikai paredzētu olīveļļu, Kopienas iekšējā tirdzniecībā un tirdzniecībā ar trešām valstīm (izņemot eksportu uz trešām valstīm) dalībvalstis pieņem šīs regulas pielikumā sniegtos olīveļļas aprakstus un definīcijas.

36. pants

Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā paredzēto balsošanas kārtību pēc Komisijas priekšlikuma var mainīt 1. pantā minēto produktu sarakstu vai attiecībā uz tiem pieņemt pasākumus, atkāpjoties no šīs regulas noteikumiem pie īpašiem apstākļiem, kas var ietekmēt šos produktus.

37. pants

1. Izveido Eļļas un tauku pārvaldības komiteju (še turpmāk "Komiteja"), kuras locekļi ir dalībvalstu pārstāvji un priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

2. Komitejā dalībvalstu balsis vērtē saskaņā ar Līguma 148. panta 2. punktu. Priekšsēdētājs nebalso.

38. pants

1. Gadījumos, kad jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, priekšsēdētājs vai nu pēc savas iniciatīvas vai arī pēc dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma nosūta šo jautājumu izskatīšanai Komitejā.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz veicamo pasākumu projektu. Komiteja sniedz savu atzinumu par šādiem pasākumiem priekšsēdētāja noteiktajā termiņā, kuru tas nosaka atbilstīgi izskatāmo jautājumu steidzamības pakāpei. Atzinums tiek pieņemts ar divpadsmit balsu vairākumu.

3. Komisija nosaka pasākumus, ko piemēro nekavējoties. Tomēr, ja šie pasākumi neatbilst Komitejas sniegtajam atzinumam, Komisija to tūlīt dara zināmu Padomei. Šajā gadījumā Komisija var atlikt to pasākumu piemērošanu, kurus tā ir pieņēmusi, uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi no šāda paziņojuma izdarīšanas dienas.

Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru, viena mēneša laikā var pieņemt citu lēmumu.

39. pants

Komiteja var izskatīt jebkuru citu jautājumu, kuru tai vai nu pēc savas iniciatīvas vai arī pēc dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma ir nosūtījis tās priekšsēdētājs.

40. pants

Ņemot vērā pieredzi, pārejas perioda beigās Padome saskaņā ar Līguma 43. panta 2. punktā noteikto balsošanas procedūru pēc Komisijas priekšlikuma lemj par to, saglabāt vai grozīt 38. panta noteikumus.

41. pants

1. Padomes Regulu Nr. 251 ([1]) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu un noteikumus, kas pieņemti minētās regulas īstenošanai, piemēro 1. pantā minēto produktu tirgum, sākot šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

2. Šīs regulas 3. panta 6. punktā paredzētās kompensāciju summas attiecībā uz trešām valstīm uzskata par maksājumiem Padomes Regulas Nr. 130/66/EEK ([2]) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu 11. panta 4. punkta nozīmē.

42. pants

Regulu piemēro, vienlaikus ņemot vērā mērķus, kas izklāstīti Līguma 39. un 110. pantā.

43. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

1. panta 2. punkta c), d) un e) apakšpunktos minētajiem produktiem to piemēro no 1966. gada 1. novembra, citiem 1. pantā uzskaitītajiem produktiem – no 1967. gada 1. jūlija.

Ja ir vajadzīgi pārejas pasākumi, lai atvieglotu pāreju no dalībvalstīs spēkā esošās sistēmas uz šajā regulā noteikto sistēmu, un jo īpaši, ja šīs sistēmas ieviešana paredzētajos datumos varētu radīt ievērojamas grūtības attiecībā uz dažiem produktiem, šos pasākumus pieņem saskaņā ar 38. pantā paredzēto kārtību.

Tie ir spēkā visiem produktiem šīs regulas piemērošanas pirmajā gadā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1966. gada 22. septembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

B.W. BIESHEUVEL

([1]) OV 30, 20.4.1962., 991./62. lpp.
([2]) OV 165, 21.9.1966., 2965./66. lpp.

PIELIKUMS

Regulas 35. pantā minētie apraksti un definīcijas

1. *Neapstrādāta olīveļļa* (var izmantot arī terminu "tīra neapstrādāta olīveļļa") ir olīveļļa, kas iegūta mehānisku procesu rezultātā un kurā nav cita veida eļļas vai citādi ekstrahētas olīveļļas piemaisījumu.

   Neapstrādātu olīveļļu klasificē šādi:

   a) *ekstra olīveļļa* - olīveļļa ar nevainojamu garšu, kurā brīvo taukskābju saturs, izteikts kā oleīnskābe, nav lielāks par 1 g uz 100 g;

   b) *augstākā labuma olīveļļa* - olīveļļa, kuras īpašības ir tādas pašas kā ekstra olīveļļai, bet brīvo taukskābju saturs, izteikts kā oleīnskābe, nav lielāks par 1,5 g uz 100 g;

   c) *parastā olīveļļa* (var izmantot arī terminu "vidēja labuma olīveļļa") - olīveļļa ar labu garšu, kuras brīvo taukskābju saturs, izteikts kā oleīnskābe, nav lielāks par 3,3 g uz 100g;

   d) *lampantes olīveļļa* (lampu eļļa) - olīveļļa ar nepatīkamu piegaršu vai olīveļļa, kurā brīvo taukskābju saturs, izteikts kā oleīnskābe, ir lielāks kā 3,3 g uz 100 g.

2. *Rafinēta olīveļļa* (var izmantot arī terminu "tīra rafinēta olīveļļa") - olīveļļa, ko iegūst, apstrādājot neapstrādātu olīveļļu.

3. *Tīra olīveļļa* - eļļa, ko veido neapstrādātās olīveļļas un rafinētas olīveļļas maisījums.

4. *Olīvu izspaidu eļļa* - eļļa, ko iegūst, apstrādājot ar šķīdinātājiem produktus, kas ietilpst 1. panta 2. punkta e) apakšpunkta pozīcijā Nr. ex 23.04.

5. *Rafinēta olīvu izspaidu eļļa* - eļļa, ko iegūst, apstrādājot 4. punktā minēto eļļu lietošanai pārtikā.

6. *Rafinētas olīvu izspaidu eļļas un neapstrādātas eļļas maisījums* - eļļa, ko veido rafinētas olīvu izspaidu eļļas un neapstrādātas olīveļļas maisījums.

7. *Olīvu izspaidu eļļa tehniskām vajadzībām* - jebkura eļļa, ko ekstrahē no produktiem, kas ietilpst 1. panta 2. punkta e) apakšpunkta pozīcijā Nr. ex 23.04, izņemot 1. līdz 6. punktā minētos produktus.